A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (első tanács)

2011. június 10.*

A C-155/11. PPU. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Rechtbank 's-Gravenhage (Hollandia) a Bírósághoz ugyanazon a napon érkezett, 2011. március 31-i határozatával terjesztett elő az előtte

**Bibi Mohammad Imran**

és

a **Minister van Buitenlandse Zaken**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, A. Borg Barthet (előadó), M. Ilešič, M. Safjan és M. Berger bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

* Az eljárás nyelve: holland.

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

**Végzést**

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelv (HL L 251., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 224. o.) 7. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet B. Mohammad Imran és a Minister van Buitenlandse Zaken (külügyminiszter) közötti azon jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya, hogy a Minister van Buitenlandse Zaken B. Mohammad Imrannal szemben megtagadta a Hollandia területére szóló ideiglenes tartózkodási engedély megadását.

**Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések**

3 2009. június 19-én B. Mohammad Imran az újdelhi (India) holland nagykövetségen a férjénél, A. Safinál való hollandiai tartózkodás céljából ideiglenes tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be.

4 2009. július 20-i határozatával a Minister van Buitenlandse Zaken elutasította e kérelmet.

5 2009. augusztus 10-i levelével B. Mohammad Imran panaszt nyújtott be e határozat ellen.

6 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül, hogy B. Mohammad Imran nyolc gyermeke – köztük hét kiskorú – 2009. augusztus 5. óta jogszerűen tartózkodik Hollandiában. A. Safi és a gyermekek afgán állampolgárok. A. Safi sohasem rendelkezett határozott időre szóló tartózkodási engedéllyel a külföldiekről szóló 2000. évi törvény (Vreemdelingenwet 2000) 29. cikke bevezető fordulatának a), b) vagy c) pontja alapján.

7 2010. február 15-i határozatával a Minister van Buitenlandse Zaken azzal az indokkal nyilvánította megalapozatlannak B. Mohammad Imran panaszát, hogy nem nyert bizonyítást, hogy sikeresen letette a holland szabályozás által megkövetelt állampolgári beilleszkedési alapvizsgát. A Minister van Buitenlandse Zaken szerint B. Mohammad Imran egyetlen olyan konkrét tényre sem hivatkozott, amely kétségbe vonhatná az újdelhi diplomáciai képviselet orvosszakértője által készített 2009. április 21-i orvosi szakvélemény helytállóságát vagy teljességét, amelyből nem derül ki, hogy orvosi indokok alapján mentesíthető volna e vizsga alól.

8 2010. március 15-én B. Mohammad Imran keresetet nyújtott be e határozat ellen a Rechtbank 's-Gravenhagéhoz (hágai kerületi bíróság).

9 A Rechtbank 's-Gravenhage azt a kérdést teszi fel, hogy a családegyesítési jogban részesülni kívánó harmadik állambeli állampolgárok családtagjai számára a holland szabályozásban előírt azon kötelezettség, hogy állampolgári beilleszkedési vizsgát

tegyenek külföldön, mielőtt Hollandiában csatlakozhatnának a családjukhoz, nem minősül-e a 2003/86 irányelv 7. cikke (2) bekezdése túlzottan szigorú értelmezésének.

10 E körülmények között a Rechtbank 's-Gravenhage felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Lehetővé teszi-e a [2003/86] irányelv 7. cikkének (2) bekezdése, hogy a tagállam a harmadik országok e tagállamban jogszerűen tartózkodó állampolgárainak az ezen irányelv 4. cikke értelmében vett családtagjától kizárólag abból az okból tagadja meg a beutazást és tartózkodást, hogy e családtag nem tette le az e tagállam jogszabályaiban előírt, külföldön leteendő állampolgári beilleszkedési vizsgát?

2) Jelentőséggel bír-e az első kérdésre adandó válasz szempontjából, hogy a családtag a jelen esetben nyolc – köztük hét kiskorú –, e tagállamban jogszerűen tartózkodó gyermek anyja?

3) Jelentőséggel bír-e az első kérdésre adandó válasz szempontjából, hogy a családtag a tartózkodási országban hozzáfér-e az e tagállam nyelvén zajló oktatáshoz?

4) Jelentőséggel bír-e az első kérdésre adandó válasz szempontjából, hogy a családtag az előképzettségére és személyes helyzetére, különösen egy egészségi problémára figyelemmel olyan helyzetben van-e, hogy e vizsgát belátható időn belül sikeresen letegye?

5) Jelentőséggel bír-e az első kérdésre adandó válasz szempontjából, hogy nem került sor a [2003/86] irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében és 17. cikkében, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 24. cikkében foglalt rendelkezések vagy az arányosság uniós jogi elve alapján történő vizsgálatra?

6) Jelentőséggel bír-e az első kérdésre adandó válasz szempontjából, hogy bizonyos harmadik országok állampolgárai kizárólag állampolgárságuk alapján mentesülnek az állampolgári beilleszkedési vizsga külföldi letételének kötelezettsége alól?"

**A Bíróság előtti eljárás**

11 A Bíróság Hivatalához ugyanazon a napon érkezett, 2011. április 11-i levelével a Rechtbank 's-Gravenhage a Bíróság eljárási szabályzatának 104b. cikke alapján az előzetes döntéshozatal iránti kérelem sürgősségi eljárásban történő elbírálását kérte.

12 A Bíróság első tanácsa 2011. április 14-i határozatával helyt adott e kérelemnek.

13 A Bíróság Hivatalához ugyanazon a napon érkezett, 2011. május 19-i levelével a Minister van Buitenlandse Zaken tájékoztatta a Bíróságot, hogy felülvizsgálatot követően a 2011. május 12-i határozatával megalapozottnak nyilvánította B. Mohammad Imran 2009. augusztus 10-i panaszát, és hogy következésképpen a 2010. február 15-i határozat, amellyel szemben a keresetet indították, hatályát vesztette.

14 A Bíróság Hivatalához ugyanazon a napon érkezett, 2011. május 30-i levelével a kérdést előterjesztő bíróság tájékoztatta a Bíróságot arról, hogy az iszlamabádi (Pakisztán) holland nagykövetség ugyanezen a napon ideiglenes tartózkodási engedélyt

adott ki B. Mohammad Imran számára. E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság úgy ítéli meg, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések elvesztették sürgős jellegüket, és kéri a Bíróságot, hogy ne folytassa le az eljárási szabályzat 104b. cikkében szereplő sürgősségi eljárást. Úgy ítéli meg azonban, hogy jelenleg nem célszerű visszavonni az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, mivel B. Mohammad Imran nem állt el a 2010. február 15-i határozattal szemben indított keresetétől, és mivel ezen túlmenően kártérítési keresetet szándékozik benyújtani.

**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről**

15 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikk szerinti eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek keretében az előbbi az utóbbiak számára az uniós jog olyan értelmezését nyújtja, amely szükséges az előttük folyamatban lévő ügyek eldöntéséhez (lásd többek között a C-314/96. sz. Djabali-ügyben 1998. március 12-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-1149. o.] 17. pontját; a C-225/02. sz. García Blanco ügyben 2005. január 20-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-523. o.] 26. pontját és a C-336/08. sz. Reinke-ügyben 2010. október 14-én hozott végzés 13. pontját).

16 A jelen ügyben a holland kormány közölte a Bírósággal, hogy a 2010. február 15-i határozat – amellyel szemben az alapeljárás indult – hatályát vesztette, mivel felülvizsgálatot követően B. Mohammad Imran 2009. augusztus 10-i panaszát a 2011. május 12-i határozattal megalapozottnak nyilvánították.

17 A kérdést előterjesztő bíróság lényegében megerősítette ezt az információt a 2011. május 30-i levelében.

18 Meg kell állapítani, hogy a B. Mohammad Imran által benyújtott ideiglenes tartózkodási engedély iránti kérelemnek eleget tettek, és hogy ennélfogva az alapjogvita okafogyottá vált.

19 Kétségtelen, hogy az említett 2011. május 30-i levéllel a kérdést előterjesztő bíróság fenn kívánta tartani a kérelmét, mivel B. Mohammad Imran kártérítési keresetet szándékozik hozzá benyújtani.

20 Meg kell azonban állapítani, hogy e kereset benyújtása a jelen pillanatban mindössze esetleges és hipotetikus.

21 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes döntéshozatalra utalás indoka nem a tanácsadói vélemények megfogalmazása általános vagy hipotetikus kérdésekről, hanem valamely jogvita tényleges megoldásának szükségessége (lásd többek között a fent hivatkozott García Blanco ügyben hozott ítélet 28. pontját és a C-525/06. sz. Nationale Loterij ügyben 2009. március 24-én hozott végzés [EBHT 2009., I-2197. o.] 10. pontját).

22 Az előző megfontolásokból az következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről nem szükséges határozni.

**A költségekről**

23 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

**A Rechtbank 's-Gravenhage (Hollandia) 2011. március 31-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemről nem szükséges határozni.**

Aláírások